

The 10th of Tevet: Jerusalem Under Siege

[1] מלכים ב פרק כה פסוק א

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּחַר עָלֶיהָ וַיִּבְנֶנּוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב :

[2] זכריה פרק ח פסוק יט

כֹּה אָמַר יְקֹזֵק צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבַיִת יְהוּדָה לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ :

[3] חגי פרק ב פסוק ט

גָּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן אָמַר יְקֹזֵק צְבָאוֹת וּבְמָקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שְׁלוֹם נְאֻם יְקֹזֵק צְבָאוֹת :
The glory of this last House shall be greater than the first one, said the Lord of Hosts. And in this place I will grant peace, says the Lord of Hosts.

[4] מלכים א פרק י

(ד) וַתֵּרָא מַלְכַּת שָׁבָא אֶת כָּל חֲכַמַּת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה : (ה) וּמֵאֲכָל שְׁלַחְנוּ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקִיו וְעֵלְתוּ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בַּיִת יְקֹזֵק וְלֹא הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ :

[5] רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה ד

ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח, אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביביו ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי. ואם לא הצליח עד כה או נהרג בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה והרי הוא ככל מלכי בית דוד השלמים הכשרים שמתו. ולא העמידו הקדוש ברוך הוא אלא לנסות בו רבים שנאמר ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהן ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד. אף ישוע הנצרי שדמה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתנבא בו דניאל שנאמר ובני פריצי עמד ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה. שכל הנביאים דברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם ומקבץ נדחיהם ומחזק מצותן. וזה גרם לאבד ישראל בחרב ולפזר שאריתם ולהשפילם ולהחליף התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ה'. אבל מחשבות בורא עולם אין כח באדם להשיגם כי לא דרכינו דרכיו ולא מחשבותינו מחשבותיו. וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שני כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד. כיצד. כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצוות התורה אלו אומרים מצוות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה ולא היו נוהגות לדורות ואלו אומרים דברים נסתרות יש בהם ואינן כפשוטן וכבר בא משיח וגלה נסתריהם. וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום.

[6] רמב"ם הלכות תעניות פרק א הלכה ד

ומדברי סופרים להתענות על כל צרה שתבוא על הצבור עד שירוחמו מן השמים, ובימי התעניות האלו זועקין בתפלות ומתחננים ומריעין בחצוצרות בלבד, ואם היו במקדש מריעין בחצוצרות ובשופר, השופר מקצר והחצוצרות מאריכות, שמצות היום בחצוצרות, ואין תוקעין בחצוצרות ושופר כאחד אלא במקדש שנאמר (תהלים צ"ח) בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.

[7] ספר אבודרהם סדר תפלת התעניות

וחילוק יש ביניהם שארבעת הצומות הם נדחין לפעמים כשחלו בשבת חוץ מעשרה בטבת שאינו חל לעולם בשבת אבל הוא חל לפעמים ביום ששי ומתענין בו ביום ואפילו היה חל בשבת לא היו יכולים לדחותו ליום אחר מפני שנאמר בו (יחז' כד ב) בעצם היום הזה כמו ביום הכפורים ושאר הצומות אינן חלין לעולם ביום ששי.

מבנין הבית השני יצאה אורה לאוה"ע יותר מאשר מהבית הראשון, וע"ז נרמז: "גדול יהי כבוד הבית" (חגי ב ט) האחרון, שזהו ביחש לתקון אוה"ע. והנה נקבע שיהיו ישראל בגלות כדי לתקן את אוה"ע, כמש"כ בס' באר הגולה, וכ"ז הי' מפני שלא נתגדלה כ"כ זכותן של ישראל עד שיהיו ראויין אוה"ע להדחות לגמרי, ע"כ מתעכבת הישועה עד שיהיו ג"כ המובחרים שבאוה"ע ראויין. וזהו שנרמז במה שנמסרה אסתר תחת יד ערל, ועל ידה ניצל גם הוא, וגם היתה תשועה לאוה"ע, כי ע"י כורש שיצא ממנה נבנה הבית, ועל ידו הי' אור לאוה"ע באור דעות טהורות הכלולות בתוה"ק.

והנה מהר"ל מפראג כ' (נצח ישראל פ' יא, אור חדש הקדמה ועוד), כי ענין קבלת התורה שהיתה באונס הוא לרמז כי יחש ישראל אל התורה אינו דבר של בחירה אנושית כ"א דבר המוכרח בטבעם הכללי שא"א זולתו. וזהו מצד עצמם של ישראל, משא"כ אוה"ע, שאינם כ"כ תופסים מקום הכרחי בכלל היצירה, ואם היו רבים מהם הולכים עוד באפלה מ"מ לא בהם תלוי קיום כללות העולם, וע"כ מה שכלול בתורה לתיקון אוה"ע צריך הוא שיתקבל מישראל ברצון. וזה הוקבע בפורים, שהיו בגלות, ועי"ז, "ורבים מעמי הארץ מתיידיים" (אסתר ח יז), שדוקא בגלות ניכר איך ישראל מצוינים מצד בחירת ד', כי בהיות הממשלה לישראל, ויתרומם לפעמים כבוד השפעתם, עד שאוה"ע באים לחסות בצל התורה, אין היכר הפלא כ"כ, אבל שתהי' אומה ירודה ושפלה, ורבים מאוה"ע יחפצו להכנס בדתה, אות הוא על כבוד ד' החופף עלי', ע"כ הפעולה של תיקון אוה"ע ע"י ישראל הי' בעיקר בימי הפורים, והוא תלוי בבחירה ולא בהכרח, משו"ה הדר קבלוה לאורייתא ברצון גמור.